

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/186/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112231535
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112231535.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove vo veci žalobcu: Pohotovosť, s.r.o. so sídlom Bratislava, Ul. Pribinova č. 25, zastúpeného: Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Ul. Grösslingova č. 4, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Bratislava, Župné námestie č. 13, za účasti Okresného prokurátora v Humennom, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 11C 375/2012 -81 zo 17.06.2014 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu v predmetnej veci o náhradu škody a nemajetkovej škody zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v prieťahoch v konaní vo veciach Okresného súdu Prešov, ktoré špecifikoval v jednotlivých žalobách a ktoré súd prvého stupňa spojil na spoločné konanie, pričom nesprávny úradný postup mal spočívať v oneskorenom rozhodnutí o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Vo veci 17Er 490/2010 Okresného súdu Prešov bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná 13.08.2010 a súd 4.5.2011 vydal poverenie na vykonanie exekúcie, vo veci 23Er 4154/2008 Okresného súdu Prešov bola žiadosť o udelenie poverenia podaná 02.12.2008 a súd 15.12.2008 vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Vo veci 8Er 731/2010 bola žiadosť o udelenie poverenia podaná 21.10.2010 a súd 21.06.2011 vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Vo veci 20Er 312/2010 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná 31.05.2010 a súd 29.07.2011 vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Vo veci 13Er 416/2010 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd 19.07.2010, pričom 12.10.2010 vydal súd poverenie na vykonanie exekúcie. Vo veci 23Er 3306/2008 bola žiadosť o udelenie poverenia podaná na súd 4.11.2008, pričom súd 15.12.2008 vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Vo veci 29Er 255/2010 bola žiadosť o udelenie poverenia podaná na súd 11.05.2010, pričom súd 15.03.2011 vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Vo veci 11Er 914/2010 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná 13.12.2010 a 03.11.2011 vydal súd poverenie na vykonanie exekúcie. Vo veci 8Er 227/2010 bola žiadosť o udelenie poverenia podaná 27.04.2010 a súd 31.01.2011 vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Vo veci 3Er 1185/2011 bola žiadosť o udelenie poverenia podaná 23.05.2011, pričom 14.12.2011 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie a následne 19.04.2012 vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Proti tomuto uzneseniu bolo podané odvolanie, ktoré odvolací súd uznesením zo 07.03.2013 potvrdil a toto uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 18.04.2013. Proti

rozhodnutiu odvolacieho súdu bolo podané dovolanie oprávneným a toto dovolanie Najvyšší súd SR odmietol uznesením z 18.12.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 03.03.2014.

V exekučných veciach, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietáhov v konaní. Otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, je kompetentný preskúmať Ústavný súd Slovenskej republiky. Ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. je účinné od 01.01.2013 a aj keď žaloby boli vo veci podané v roku 2012, predmetné ustanovenie dopĺňa a vykladá ustanovenie § 9 ods. 1 citovaného zákona, a preto je ho možné aplikovať aj pri uplatnenom nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom pred 01.01.2013.

Nemožno všeobecne rozhodnutie súdu po zákonom stanovenej lehote posudzovať bez ďalšieho ako nesprávny úradný postup súdu. Osobitne v exekučných konaniach pri posudzovaní návrhov na vykonanie exekúcie na podklade exekučných titulov, rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc sa javí 15 dňová lehota na vydanie poverenia výraznou prekážkou pre objektívne posúdenie zákonnosti exekúcie.

Žalobca neuniesol dôkazné bremeno ani pri preukázaní vzniku škody, nakoľko si uplatňuje majetkovú škodu predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu uskutočňovanou vo veci správy a vymáhanie pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo v dôsledku tvrdenej nečinnosti súdu a nemajetkovú ujmu v peniazoch, keď samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Žalobca teda neuniesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal vynaloženie uplatnených nákladov, pričom samotné tvrdenie žalobcu o tom, že mu náklady vznikli, nepostačuje.

Žalobca nepreukázal výšku uplatnenej náhrady škody a taktiež nemajetkovej ujmy.

Žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, keď nepreukázal existenciu atribútov nesprávny úradný postup a vznik škody. Preto bolo potrebné žalobu zamietnuť.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca.

Poukázal na to, že súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, pričom možnosť súdu konať v neprítomnosti účastníka je obmedzená splnením formálnej podmienky spočívajúcej v podaní žiadosti o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil aj listiny spájané s označenými dôkazmi. Navyiac, v zmysle § 15 O.s.p. mal súd urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad, nakoľko existovali skutočnosti, pre ktoré bol konajúci súd vylúčený. Túto okolnosť žalobca oznámil. Okolnosť, že odvolací súd nevidel v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že konajúceho sudcu nemožno považovať za nestranného.

Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie, na ktorom meritórne rozhodol. Žalobca však uviedol, že trvá na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní.

Súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú.

Koncepcia spravodlivého súdneho konania zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie, v ktorom strany musia mať možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné na podporu úspešnosti svojej žaloby, ale sa oboznámiť aj so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi sa vo veci vyjadriť.

Je potrebné poukázať na to, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania a takto došlo k porušeniu práva žalobcu na kontradiktórny proces. Súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Kontradiktórnosť súdneho procesu sa neobmedzuje len na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniam protistrany, ale vzťahuje sa aj na rovnaké oprávnenie voči dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy, pričom nie je dôležité to, či tieto skutočnosti boli známe iba jednej strane, alebo žiadnej z nich. Táto zásada nie je obmedzená druhom súdneho procesu.

Ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu, mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p.

Súd úplne ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a z titulu výdavkov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdavky spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdavky, pričom v tejto časti je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné.

V prípade, ak sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami, alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba také rozhodnutie považovať za rozporné s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čo vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. ÚS 243/2007 z 19.06.2008.

Žalobca nesúhlasí s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník, t.j. povinný. Právym právnym titulom je v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu, za ktorý dlžník nenesie zodpovednosť.

Žalobca v konaní pred súdom predložil dôkazy o výške majetkovej škody a to prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil, súd však dokazovanie skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, žalobcu nepoužil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy.

Žalobca predložil ako dôkaz vzniku škody znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave, ktorým bolo preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobcu negatívny dopad a spôsobil zníženie jeho majetku. Súd však nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom. Predmetný znalecký posudok žalobca predložil po roku a pol od podania žaloby, pričom zo znaleckého posudku vyplýva, že žalobca zadal jeho vypracovanie v mesiaci marec 2013. Vypracovanie znaleckého posudku je tak dôkladné a zložené, že jeho vypracovanie trvalo viac ako rok.

Súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. O návrhoch nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel súd žiaden objektívne udržateľný ospravedlňujúci dôvod. Súd napriek tomu, že zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a takto chybné rozhodol aj o nepriznaní nemajetkovej ujmy žalobcovi. Rozhodnutie súdu založené na skutkovej a právnej chybe nie je v právnom štáte udržateľné.

Ak bol súdu doručený v čase predchádzajúcom nariadenému súdnemu pojednávaniu návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorou je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd na základe ústavnej sťažnosti podanej na Ústavnom súde Slovenskej republiky, bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Odvolačný súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1,2 O.s.p., a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že nie sú podmienky pre potvrdenie ani pre zmenu rozsudku, pretože tento bol vydaný na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, za procesnej situácie nevykonania a neoboznámene sa s dôkazom navrhovaným žalobcom, ktorá naznačuje možnosť odňatia účastníkovi konať pred súdom a spôsobuje tiež nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, čo je zároveň dôvodom na zrušenie rozhodnutia podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

Podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy, alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci

a/ nezákonným rozhodnutím,

b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutím o väzbe alebo

d/ nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1/ škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,

2/ škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,

3/ škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánov verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa článku 86 písm. a/ a d/ Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu Vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa článku 119 písm. b/ Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti

poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11.

Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom do 15 dní od doručenia žiadosti, písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma.

Podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúcie aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Predovšetkým je potrebné konštatovať, že žalobca v predmetnej veci navrhol dokazovanie v podobe oboznámenia znaleckého posudku č. 1/2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave, ktorý podľa jeho názoru preukazuje vznik a výšku škody, ktorú si uplatňuje v tomto konaní. O oboznámenie sa s týmto znaleckým posudkom požiadal žalobca podaním z 10.04.2013 (č.l. 47 spisu) a do času spracovania tohto

posudku, ktorý v čase podania predmetného návrhu na doplnenie dokazovania ešte nebol vypracovaný, navrhol konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. prerušiť.

Ďalším podaním z 27.05.2013 (č.l. 54 spisu) požiadal žalobca opätovne o vykonanie tohto dôkazu, pričom ďalším podaním z 13.06.2014 žalobca upovedomil súd prvého stupňa o tom, že predmetný znalecký posudok, ktorý preukazuje (podľa jeho tvrdenia) vznik a výšku majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy, už predložil súdu prvého stupňa, pričom ide o jediný originál pripojený k spisu 21C 363/2012, pričom navrhol, aby z dôvodu procesnej ekonomiky sa súd prvého stupňa s týmto znaleckým posudkom oboznámil bez povinnosti žalobcu predkladať takýto znalecký posudok do spisu v každom jednotlivom konaní.

Súd prvého stupňa vo veci rozhodol na pojednávaní 17.06.2014, pričom z obsahu zápisnice o pojednávaní a z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je zrejmé, že sa s týmto znaleckým posudkom neoboznámil, neuviedol, vo vzťahu k tomuto dôkazu nič ani v odôvodnení rozhodnutia a nerozhodol ani o predmetných procesných návrhoch žalobcu na vykonanie dôkazu oboznámením tohto znaleckého posudku.

Takýto postup súdu prvého stupňa nemožno považovať za správny, pokiaľ nijakým spôsobom nereagoval na procesné návrhy žalobcu smerujúce k vykonaniu dokazovania, ktorým by mohol (podľa jeho názoru) byť zistený skutkový stav veci.

Ako bolo vyššie uvedené, v odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa nijakým spôsobom nereagoval na tieto procesné návrhy žalobcu a nevyporiadal sa s nimi, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia, ktoré muselo byť na základe týchto skutočností zrušené postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa oboznámiť sa s predmetným znaleckým posudkom č. 1/2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave a v odôvodnení svojho rozhodnutia vo veci samej sa s ním vyporiadať.

Až po takto vykonanom dokazovaní a právnych úvahách týkajúcich sa toho, či predmetný znalecký posudok môže byť dôkazom potvrdzujúcim vznik a výšku uplatnených nárokov žalobcu, bude možné vo veci zákonne rozhodnúť.

V konečnom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.